

Sygn. akt II CSK 10/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa B. U.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Szpitalowi Wojewódzkiemu

w G. i Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń

Spółce Akcyjnej w Warszawie

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 lipca 2012 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 24 lutego 2011 r.,

odrzuca skargę kasacyjną

Uzasadnienie

Powódka B. U. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 24 lutego 2011 r. oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 września 2010 r. Sąd I instancji oddalił powództwo skarżącej skierowane przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Szpitalowi Wojewódzkiemu w G. oraz Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w Warszawie o zasądzenie na jej rzecz od pozwanych solidarnie kwoty 100.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu z tytułu zadośćuczynienia za krzywdę spowodowaną zakażeniem powódki bakteriami typu *Staphylococcus aureus* szczep MSSA. Sądy obu instancji uznały, że powódka nie wykazała z należyтым stopniem prawdopodobieństwa, że pomiędzy pobytem i leczeniem w pozwanym szpitalu, w którym powódka była poddawana operacyjnemu leczeniu urazów odniesionych w wypadku komunikacyjnym, a zakażeniem powódki bakterią gronkowca złocistego zachodzi związek przyczynowo – skutkowy. Opierając się na opinii biegłych Sądy przyjęły, że prawdopodobieństwo zakażenia powódki stwierdzonymi u niej bakteriami w szpitalu było znikome.

Skargę kasacyjną powódka oparła na podstawie naruszenia przepisów postępowania mającego, jej zdaniem, istotny wpływ na wynik sprawy. Zarzuciła uchybienie art. 233 § 1 i 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że nie uprawdopodobniła związku przyczynowego między działaniem pozwanego, a skutkiem tego działania w postaci zakażenia jej bakterią gronkowca złocistego podczas gdy z zebranego materiału dowodowego, wynika według niej, że zakażenie rozwinęło się w następstwie zabiegu wykonanego przez pozwanego Szpital przy jednoczesnym wykluczeniu zachowań samej powódki jako czynnika stanowiącego przyczynę rozwoju bakterii.

We wnioskach skarżąca domagała się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu przy uwzględnieniu kosztów dotychczasowego postępowania oraz kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze,

nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Sąd Najwyższy rozpoznając skargę kasacyjną nie jest trzecią instancją sądową badającą dowody i czyniącą na ich podstawie ustalenia faktyczne, lecz jest sądem prawa - wyjaśnia istotne zagadnienia prawne, dokonuje wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, usuwa z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Wyłączenie z zakresu zainteresowania Sądu Najwyższego oceny dowodów i ustalania faktów dokonane zostało wprost w art. 398³ § 3 k.p.c., w którym ustanowiono zakaz włączania do podstaw skargi kasacyjnej zarzutów dotyczących tych zagadnień. Oznacza to, że skarga kasacyjna oparta wyłącznie na tak określonej, wykluczonej przez ustawodawcę podstawie jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu w oparciu o art. 398⁶ § 2 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC z 2006 r., nr 4, poz. 76, czy też postanowienie tego Sądu z dnia 23 października 2006 r., I UK 194/06, Lex nr 950611).

Powołana przez skarżącą podstawa skargi obejmuje wyłącznie zarzuty odnoszące się do ustalenia faktów na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. W konsekwencji jej skarga podlega odrzuceniu.

Sąd Najwyższy nie orzekł o kosztach pozwanego ubezpieczyciela w postępowaniu kasacyjnym z uwagi na to, że odpowiedź na skargę kasacyjną złożona została po terminie z art. 398⁷ § 1 k.p.c.